

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง "ผลของการสอนโครงสร้างข้อความที่มีต่อความสามารถในการเขียน
อนุเจตภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร" ผู้วิจัยได้ดำเนินการ
ดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้า

1.1 ศึกษาหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะโครงสร้างข้อความ
และความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ

1.2 ศึกษาจุดประสงค์วิชาการเขียนอนุเจต(English Paragraph Writing)
ในระดับสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกเนื้อหาที่จะใช้สร้างแบบสอบวัดความ
สามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ

1.3 ศึกษาหลักการและวิธีสร้างแบบสอบการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษจากหนังสือ
และเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบ

2. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพ-
มหานคร ซึ่งผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างประชากรด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เป็น
นักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียน
อนุเจตภาษาอังกฤษ (English Paragraph Writing) ในภาคการศึกษาฤดูร้อน ปีการศึกษา
2538 จำนวน 80 คน โดยผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถทางการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษา ด้วยการให้นักศึกษาเขียนอนุเจต 1 เรื่อง ประมาณ 100 - 150 คำ ใช้เวลา
1 ชั่วโมง หัวข้อที่กำหนดคือ Bangkok University และมีผู้ประเมินทั้งหมด 2 คน คือ
อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ 1 ท่านและผู้วิจัย หลังจากที่ได้ตรวจสอบ
แล้วนำคะแนนของผู้ตรวจทั้ง 2 คนมาหาค่าเฉลี่ยของคะแนนการเขียนของนักศึกษาแต่ละคน แล้ว
นำคะแนนของนักศึกษาทั้งหมดมาเรียงลำดับจากที่ 1 - 80 จากนั้นแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็น 2
กลุ่มด้วยวิธีการจับคู่คะแนน (Matched pair) ได้ นักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถในการเขียน

ใกล้เคียงกัน จึงกำหนดให้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง เพื่อสอนแบบเน้นโครงสร้างข้อความและอีกกลุ่มเป็นกลุ่มควบคุม โดยการสอนแบบปกติเน้นองค์ประกอบของภาษา และแบ่งนักศึกษาในแต่ละกลุ่มออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้เกณฑ์ 33 % ของจำนวนคนในแต่ละกลุ่ม ได้นักศึกษากลุ่มสูง กลุ่มละ 13 คน และกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 13 คน

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการสอน และแบบสอบวัดความสามารถในการเขียนอนุเจต ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แผนการสอน มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างข้อความ
2. สร้างแผนการสอนวิชาการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ชุด ชุดที่ 1 เป็นแผนการสอนการเขียนแบบเน้นโครงสร้างข้อความ จำนวน 12 แผน และชุดที่ 2 เป็นแผนการสอนเขียนแบบปกติ จำนวน 12 แผน แต่ละแผนใช้เวลาในการสอน 1 ชั่วโมง แผนการสอนทั้ง 2 ชุด ครอบคลุมเรื่องที่สอนดังนี้

2.1. แผนการสอนการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษเชิงบรรยาย จำนวน 2 แผน

2.2. แผนการสอนการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษเชิงรายละเอียด จำนวน 2 แผน

2.3. แผนการสอนการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ จำนวน 2 แผน

2.4. แผนการสอนการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษเชิงปัญหาและการแก้ไข จำนวน 2 แผน

2.5. แผนการสอนการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษเชิงลำดับขั้น จำนวน 2 แผน

2.6. แผนการสอนการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษเชิงเหตุผล จำนวน 2 แผน

แผนการสอนแต่ละแผนมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. แผนการสอนการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษแบบเน้นโครงสร้างข้อความ

1.1. ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการใช้แบบอ่านภาษาอังกฤษ ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเนื้อหาในแบบอ่าน จากนั้นครูนำเสนอโครงสร้างข้อความจากแบบอ่านโดยการใช้แผนผัง อภิปรายโครงสร้างข้อความที่ละโครงสร้าง ครูเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ถามเนื้อหาโครงสร้างเพื่อความเข้าใจ จากนั้นครูใช้แบบอ่านชุดเดิมเพื่อให้นักศึกษาตอบคำถามเกี่ยวกับประเด็นของเนื้อเรื่อง ใจความหลักและใจความรอง ต่อมาครูแสดงให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของประโยคแต่ละประโยค

1.2. ขั้นฝึก ครูนำแบบอ่านอีกเรื่องหนึ่งมาให้ให้นักศึกษาอ่าน จากนั้นเก็บแบบอ่าน แล้วให้นักศึกษาเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน เมื่อเสร็จแล้ว ครูตั้งหัวข้อการเขียนข้อความให้นักศึกษา ให้นักศึกษาแต่ละคนร่างใจความหลักและใจความรอง ต่อมาครูแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มย่อย เพื่อที่จะให้นักศึกษาทำงานร่วมกัน เปิดโอกาสให้นักศึกษาภายในกลุ่มมีการแสดงความคิดเห็นและระดมสมองในการเขียนข้อความจากเรื่องเดิม

1.3. ขั้นประเมินผล ครูเรียกตัวแทนของกลุ่มผู้เรียนออกมาเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ครูแก้ไขงานของผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม ให้ผู้เรียนเขียนข้อความใหม่ด้วยตนเอง

1.4. ขั้นถ่ายโอน ครูให้ผู้เรียนเขียนเรื่องใหม่ที่มีหัวข้อในการเขียนลักษณะเดียวกัน

2. แผนการสอนการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษแบบปกติ

2.1. ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูสอนคำศัพท์ ไวยากรณ์และรูปแบบงานเขียนที่จำเป็นต่อการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษที่กำหนดให้ จากนั้นให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับรูปแบบงานเขียน ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างงานเขียนที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

2.2. ขั้นฝึก ครูให้หัวข้อแก่นักศึกษา จากนั้นครูตั้งคำถามให้นักศึกษาตอบแล้วเขียนข้อความ ต่อมาครูให้นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่มโดยนำข้อความเดิมที่เขียนมาจัดเรียงเขียนเป็นเรียงความใหม่โดยใช้ภาษาของนักศึกษาเอง ให้นักศึกษาตรวจทานความถูกต้องของงานเขียนก่อนเสนอหน้าชั้นเรียน

2.3. ขั้นประเมินผล ครูเรียกตัวแทนของกลุ่มผู้เรียนออกมาเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ครูแก้ไขงานของผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม

2.4. ขั้นถ่ายโอน ครูให้ผู้เรียนเขียนเรื่องใหม่ที่มีหัวข้อในการเขียนลักษณะเดียวกันเรื่องคล้ายคลึงกับตัวอย่างงานเขียนที่กำหนดให้

หลังจากที่สร้างแผนการสอนชนิดต่าง ๆ เสร็จแล้ว นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาและภาษา แล้วนำไปปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นนำแผนการสอนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาอีกครั้ง แล้วจึงนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำที่สอดคล้องกันคือ

1. โศกปक्तिที่สอนในชีวิตประจำวันแล้ว ผู้สอนไม่จำเป็นต้องสอนศัพท์และโครงสร้าง เพราะผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องเหล่านั้นมาก่อน ได้แก่ การสอนเขียนอนุเจตเชิงรายละเอียด เชิงเปรียบเทียบ เชิงลำดับขั้น และเชิงเหตุผล

2. ผู้สอนควรทบทวนโครงสร้างทางไวยากรณ์ในแผนการสอนการเขียนอนุเจตเชิงเปรียบเทียบและเชิงเหตุผล

3. ผู้สอนควรใช้แผนผังประกอบการสอนโครงสร้างข้อความ เพราะจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและเห็นลักษณะวิธีการใช้โครงสร้างข้อความมากขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงปรับปรุงแผนการสอนโดย

1. ตัดการสอนศัพท์ในแต่ละแผนออก ยกเว้นแผนการสอนเกี่ยวกับการสอนเขียนอนุเจตเชิงบรรยาย

2. เพิ่มการทบทวนโครงสร้างไวยากรณ์ในแผนการสอนการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบและเหตุผล

3. แผนผังประกอบการสอนโครงสร้างข้อความ ผู้วิจัยได้ใช้อยู่แล้ว ดังนั้นจึงเพิ่มรายละเอียดมากขึ้น

2. แบบสอบวัดความสามารถในการเขียนอนุเจต ผู้วิจัยได้ศึกษาการสร้างแบบสอบวัดความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษและวิธีการตรวจให้คะแนน จากตำราและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และได้สร้างแบบสอบเป็นข้อสอบอัตนัยโดยกำหนดหัวเรื่องให้นักศึกษา คือ School of Humanities ซึ่งเนื้อหาที่นักศึกษาเขียนนั้นจะต้องครอบคลุมถึงการใช้คำที่มีความสัมพันธ์กันในระดับข้อความ มีความยาวประมาณ 100-150 คำ ภายในระยะเวลา 1 ชั่วโมง

4. การประเมินผลงานเขียน

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การตรวจเรียงความของ ฮอลลี แอล จาคอบส์ และคณะ (Holly L. Jacobs et al, 1981 :28-29) ตามที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 ในการตรวจงานเขียนของนักศึกษาทั้ง 80 คน โดยผู้วิจัยและอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาการศึกษาเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษเป็นผู้ตรวจ เมื่อตรวจไปประมาณ 5 คน ผู้วิจัยและอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาการศึกษาเขียนอนุเจตภาษา

อังกฤษได้มาอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการให้คะแนน แล้วจึงตรวจงานเขียนของนักศึกษาต่อไปอีก 35 คน ผู้วิจัยได้นำคะแนนการตรวจงานเขียนของอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาการเขียนอนุเจตภาษา อังกฤษและผู้วิจัย มาหาความสอดคล้องของการให้คะแนน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน ได้ค่าเท่ากับ 0.948 ซึ่งมีค่าสัมพัทธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการตรวจให้คะแนนของอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษและผู้วิจัยมีความสอดคล้องกัน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

5.1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอให้ออกหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย เสนอต่ออธิการบดีมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เพื่อให้ทางมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ออกหนังสือไปยังคณบดี คณะมนุษยศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรต่อไป

5.2. ติดต่อคณบดี คณะมนุษยศาสตร์ และ หัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษ เพื่อ ขออนุญาตทำการวิจัย

5.3. ทดลองสอนตามแผนการสอนที่วางไว้จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 4 คาบต่อสัปดาห์ เป็นเวลาทั้งสิ้น 3 สัปดาห์

5.4. หลังจากทำการทดลองเสร็จสิ้นลงแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษแล้วนำมาตรวจ โดยให้เกณฑ์การตรวจดังที่กล่าวไว้ในข้างต้น

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำคะแนนของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม มาหาค่าเฉลี่ยความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้สูตรค่าที (t-test) ด้วยโปรแกรม SPSSx

7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

7.1. หาค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนน โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน มัชฌิมเลขคณิต
 X แทน คะแนนที่สอบได้ในแต่ละคน
 N แทน จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบทั้งหมด

(ประกอบ กรรณสูตร, 2534 = 66)

7.2. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนโดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนของนักศึกษาแต่ละคน
 \bar{X} แทน มัชฌิมเลขคณิต
 N แทน จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบทั้งหมด

(ประกอบ กรรณสูตร, 2534 = 67)

7.3. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่ม โดยใช้ค่าที่ (t-test) จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

- เมื่อ t แทน อัตราส่วนวิกฤต
 \bar{X}_1 แทน มัชฌิมเลขคณิตของคะแนนของกลุ่มทดลอง
 \bar{X}_2 แทน มัชฌิมเลขคณิตของคะแนนของกลุ่มควบคุม
 S_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มทดลอง
 S_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มควบคุม
 n_1 แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มทดลอง
 n_2 แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มควบคุม

(George Ferguson, 1989: 136)

7.4. ทดสอบค่าความสอดคล้องของการตรวจให้คะแนน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlations Coefficient) โดยใช้สูตร

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

- เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 X แทน คะแนนที่ได้จากผู้ตรวจคนที่ 1
 Y แทน คะแนนที่ได้จากผู้ตรวจคนที่ 2
 N แทน จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบทั้งหมด
 แทน การรวมกันของคะแนนทั้งหมด

(ประคอง กรรณสูตร, 2535:37)